

Medlem, hvor nødig jeg end vil det, med at sige, at jeg ikke anser det foreliggende Finanslovsforslag for at være i den Grad beundringsværdigt, som han gør; det har nemlig den samme Skavank som de Finanslove, vi hidtil have haft, nemlig at være et fortsat Underskudsbudget. Det er et Budget med stedse stigende Udgifter og et Budget, hvor Byerne ikke uden Ret kunne beklage sig over, at der ikke er taget tilstrækkeligt Hensyn til dem. Det er de 3 Omraader, hvor den foreliggende Finanslov har en daarlig Side. Jeg kan derfor ikke dele Beundringen for den foreliggende Finanslov. Jeg skal ved enkelte Sammenligninger vise, at Stillingen ikke er saa god, som de Herrer tro.

I de sidste 6 Aar er Indtægtssiden uden § 9 stegen med 10 pCt., medens de ordinære Udgifter, §§ 11—26, ere stegne med noget over 20 pCt. Denne Stigning er vedblivende. De Herrer ville altsaa se, at der er intet Forhold imellem Stigningen i egentlige Indtægter og Stigningen i egentlige Udgifter. Og sammenligne vi det Aar, hvori vi nu ere, med det, som vi lovgive om, vil man se, at de egentlige Udgifter paa §§ 11—26 allerede nu her ved 3die Behandling ere 300,000 Kr. større, end de vare ved 3die Behandling i Fjor plus Tillægsbevillingsloven. Og det er stadig stigende Udgifter. Tager man de sidste 6 Aar, er der en Stigning af $1\frac{1}{2}$ —2 Mill. Kr. aarlig i Udgifterne bortset fra § 27. Naar der er en saadan Stigning, tror jeg i Virkeligheden, at Optimisme ingenlunde er paa sin Plads.

Jeg tillod mig at kalde Underskuddet et fortsat Underskud. Jeg skal tage Underskuddet paa en noget mindre ugunstig Maade, end den ærede Ordfører gjorde. Jeg skal nemlig som Indtægter regne alle Indtægter uden for § 9, som jo kun indeholder Laan, og som Udgifter regne §§ 11—26 samt § 27 II. Thi de Udgifter, der anvendes til Udvidelse af Jernbaneanlægene og til Anlæg af ny Havne under § 27 II, tror jeg ikke kunne regnes som en Statusforbedring, fordi der ikke deraf flyder større Renteindtægt for Staten. Anderledes derimod med Udgifter paa § 27 I. og III. Men drager man, som sagt, de egentlige Udgifter fra de egentlige Indtægter for at finde Status, er der i det

sidste Aar, det, hvori vi leve, 1903—04, bevilget et samlet Underskud paa 11 Mill. Kr., og det kommer tilmed efter en hel Del Aar, hvor der har været fortsat Underskud. Man kunde derfor i hvert Fald forlange, at det Budget, vi nu staa over for, skulde være noget bedre. Ganske vist viste det sig ogsaa ved 2den Behandling, at Budgettet havde et Overskud — et Overskud paa den Maade, jeg har regnet —, men dette Overskud er gaaet helt væk ved 3die Behandling paa Grund af alle de Love, vi have vedtaget i Aar, saaledes at Budgettet, saa vidt jeg kan se, viser et reelt Underskud paa I à $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., endda jeg ikke har regnet Udgifterne paa § 27 I. og III. med som Udgift. Under disse Forhold mener jeg, som sagt, at have Ret til at paastaa, at det er et fortsat Underskudsbudget.

Og dette have vi saa meget mere Grund til at beklage og se saa meget mere pessimistisk paa, al den Stund vi ved de daarlige Budgetter tidligere havde en fortræffelig Reserve, nemlig Indkomst- og Formueskatten. Finansministeren vidste, at hvis al Ting gik galt, og hvis der blev store Underskud, havde han en Reserve i Indtægt- og Formueskatten. Den nuværende Minister er ikke saa lykkelig at have en Reserve. I det Øjeblik man siger: Hvor ere de ny Indtægter, maa han melde Pas og lægge Kortene ned. Det er i Virkeligheden det, der gør dette Budget ret betænkeligt, at medens der til tidligere Budgetters Underskud svarede en Mulighed for ny Skatter, have vi ikke denne Mulighed i Aar. Og derfor maa det siges, at selv om Underskuddet er budgetteret mindre i Aar — ja, jeg kan ikke sige det med positiv Sikkerhed, for vi vide ikke, hvad Tillægsbevillingsloven medfører —, men selv om Underskuddet kan antages at blive mindre end i Fjor, maa vi dog huske, at der ingen Reserve er, fordi de Herrer have brugt Formue- og Indkomstskatten. Og jeg synes, at herigennem faar Folketingets Flertal, der har Ansvaret for Finanshusholdningen og har haft Ansvaret derfor lige siden Forliget, virkelig en Pligt til at skaffe i hvert Fald et Budget, der balancerer nogenlunde (Afbrydelse). Ja, det ærede Medlem gør en Bemærkning til, at jeg siger: siden Forliget, men jeg tror nok,